Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 50 (732) * joi 10 decembrie 1959 * 8 pagini 30 bani

Părea o zi obișnuită de școală. Nici măcar faptul că Ghiță Niculăiasa a luat un 4 nu tulbură prea mult liniștea clasei a VII-a D. După ore, însă, nimeni nu plecă. „Să stăm puțin de vorbă despre unele probleme de-ale noastre" anunțase Bogdan Grabowsky, președintele detașamentului. Tot el deschise discuția.

— Nouă, tuturor, ne e dragă clasa. Dar ce se poate spune despre ea? Nu e nici rea, dar nici foarte bună. Am putea deveni, însă, o clasă foarte bună, care să dea la sfîrșit de an o promoție de mîna-ntîi, care să pășească bine pregătită în producție. Trebuie doar să ne unim puterile. Cuvîntul de ordine să ne fie: „Învață tu bine, dar ajută-l și pe tovarășul tău să invețe bine!" Să-i ajutăm pe cei care au rămas puțin în urmă să țină pasul cu noi, astfel că să putem înainta cu toții. Ce părere aveți, tovarăși?

Auzindu-și numele pomenit printre cei care „nu țin pasul", Octavian Blănaru se supără:

— De ce să fiu dat eu ca exemplu rău? Eu numai la romînă am stat mai slab, dar îmi iese media...

— Dar ce medie? Cinci! — sări Bogdan. Dar tu ești pionier!...

Mihaela Săndulescu ceru să i se dea cuvîntul. Pînă în anul acesta nu i s-a întîmplat niciodată să ia note sub limită. Acum însă... trebuia să explice tovarășilor ei că nu a luat în serios trimestrul acesta.

— Nu știu dacă o să mă credeți — spunea ea, cu greu. Dar mă voi strădui să nu mai am note sub 8. Ne vom ajuta unii pe alții, în grupă, încît să învățăm cu toții bine...

Doi băieți zîmbiră, totuși, a neîncredere. Bogdan Petrescu și Dan Popescu. Veni însă și rîndul lor să vorbească.

— Firește, spuse Petrescu, cu ifos, sînt de acord să-i ajut pe acei care-mi vor cere...

Răspunsul acesta nu plăcu. Vădea mulțumire de sine. Dovedea că Petrescu n-a înțeles că datoria lui de pionier e să găsească singur calea de a-și ajuta tovarășul de-a lături. Iar pionierii nu-i iertară aceasta. Cineva spuse, în ironie, că ar trebui poate înființat în școală un cabinet special, în care Bogdan Petrescu să poată da consultații colegilor săi...

Numai pioniera Elena Oneață se plînse, spre mirarea tovarășilor ei, că nu știe cum să iasă din impasul în care a ajuns cu matematica.

— Uiți pe semne că mai sîntem și noi, tovarășii tăi, pe aici! o mustră Aura Niculescu. Vom învăța împreună. Ne vom uni strădaniile.

Cuvintele Aurei ridicau o problemă ce trebuia mai adînc lămurită. Se avîntă la lămurirea ei și Angela Voinea, președinta grupei a II-a.

— „Învață tu bine, dar ajută-l și pe tovarășul tău!..." sună frumos acest îndemn. Și îmi pare îndrăzneț ceea ce pornim să facem acum. Eu învăț împreună cu Mihăiță Mincu, franceza. Judecînd după rezultatele lui, s-ar putea spune că-i este de folos faptul că învățăm împreună. Și mie îmi este de folos. Aceasta, pentru că Mihăiță nu-i omul care să se mulțumească să fie ajutat. El și singur se străduiește. În felul acesta, ajutorul revine reciproc. Învățăm unul de la altul...

Adunarea s-a încheiat cu hotărîrea fermă a întregului detașament de a proceda astfel, încît nici unul dintre membrii săi să nu rămînă în urmă. Și în același timp fiecare pionier în parte se va strădui să facă totul pentru ridicarea întregii clase, pentru note bune la toate materiile.

Școala de 7 ani nr. 3, București

V. CARABA

Un eveniment însemnat

În zilele trecute, ziarele au adus părinților și fraților voștri mai mari vestea unui eveniment însemnat pe care ne grăbim să vi-l facem și vouă cunoscut: în zilele de 3, 4 și 5 decembrie, a avut loc o nouă Plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn. De data aceasta, s-a discutat proiectul Planului de Stat pe anul 1960.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a făcut la Plenară o largă expunere arătînd că înfăptuirile de pînă acum ale oamenilor muncii din țara noastră, îndeosebi cele din acest an, ne permit să ne gîndim la înfăptuiri și mai mari în anul ce vine. Se știe acum în mod precis că tot ceea ce fusese plănuit pentru anul 1959 va fi îndeplinit, ba chiar depășit. Anul nu și-a depănat încă toate zilele, dar multe întreprinderi au isprăvit de pe acum ceea ce aveau trecut în planul lor. Oțelarii au și dat peste plan 77.000 tone de oțel, constructorii de mașini 700 de tractoare, textiliștii 4 milioane m.p. de țesături de bumbac și lînă... Și acestea, nu uitați, reprezintă doar o părticică din bilanțul rodnic cu care oamenii muncii încheie anul 1959!

Să privim acum și prin fereastra spre viitorul an pe care ne-o deschide noul Plan de Stat. Cetatea de oțel a Hunedoarei ne era și pînă acum cunoscută drept un colos; în noul an ea va mai primi încă o baterie de cocs, a IV-a, precum și un nou cuptor Martin. Vor intra în funcțiune uzinele de sodă de la Govora și Borzești, fabrica de celuloză din stuf de la Brăila, complexele de prelucrare a lemnului de la Tg. Jiu și Pipera, două noi fabrici de zahăr, un combinat de produse din lapte și altele. Se vor pune de asemenea, temelii unor noi construcții. Planul pe 1960 prevede și o creștere însemnată a producției în industrie și agricultură. Va fi mai multă energie electrică, se va extrage mai mult minereu de fier și mai mult petrol, se va turna mai mult oțel. Agricultura va da și ea mai multe grîne pentru că în 1960 ea va primi 10.750 noi tractoare, 5.000 combine etc. Cît despre țesături, ele aproape ar putea acoperi suprafața țării! Încălțămintea care se va fabrica în 1960 va întrece ca număr, populația țării: 19 milioane perechi! Va fi și zahăr mai mult, iar producția de ulei comestibil se va dubla. Încă 31.000 de apartamente noi își vor aștepta cu brațele deschise locatarii, oameni ai muncii. Și, spre bucuria voastră, și anul 1960 vă va oferi în dar multe școli noi! Alături de aceste obiective, notați, sînt trecute în noul plan încă multe altele...

Iată, așadar, ce luminos e orizontul pe care ni-l deschide partidul pentru noul an 1960! Plenara din 3–5 decembrie a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn are, de aceea, darul de a insufleți avîntul creator al oamenilor muncii de pe întreg cuprinsul țării. Și ei se vor strădui ca, în frunte cu comuniștii, să muncească mai bine, mai repede, și mai ieftin, pentru belșugul de produse al patriei. Putem fi siguri copii: anul 1960 va fi un an al construcției avîntate, un an al belșugului!

DRAGI CITITORI „Învață tu bine dar ajută-l și pe tovarășul tău!" Iată o inițiativă cu adevărat pionierească! Ea a și început să prindă rădăcini: după exemplul celor din clasa a VII-a D, și ceilalți pionieri de la Școala de 7 ani nr. 3 din București au hotărît să-și unească puterile pentru alungarea notelor de 5 și 6 din catalogul claselor lor. Redacția recomandă cu căldură această inițiativă tuturor colectivelor de conducere ale unităților și detașamentelor de pionieri, tuturor cititorilor gazetei! Scrieți-ne, dragi pionieri, cum ați răspuns voi acestei chemări pionierești.

CARNAVAL

Iată cîteva din costumele pentru carnaval pe care vi le puteţi face şi singuri.

Voia bună, gluma, cîntecul şi jocul — iată nişte prieteni nedespărţiţi ai pionierilor, de care colectivele de conducere din unităţi şi detaşamente trebuie să ţină întotdeauna seama. Printre manifestările organizate în această direcţie, un loc însemnat îl ocupă tradiţionalul carnaval, şi tocmai despre aceasta vă invităm să discutăm astăzi.

Aşadar : cum organizăm carnavalul ?

Mai întîi, colectivul de conducere al unităţii şi colectivele de conducere ale detaşamentelor cer părerea tuturor pionierilor : cum văd ei desfăşurarea carnavalului, ce puncte interesante de program propun ? Odată strînse toate propunerile, ele sînt studiate cu grijă şi, bineînţeles, selecţionate. Apoi, colectivul de conducere al unităţii, îndrumat de tovarăşul instructor superior, cere părerea sfatului unităţii de pionieri, a tovarăşilor diriginţi şi profesori precum şi a întreprinderii care patronează şcoala. Sfaturile acestor tovarăşi precum şi condiţiile pe care le pot pune ei la îndemîna unităţii de pionieri sînt de mare folos. Pe baza acestor condiţii şi a propunerilor pionierilor, ia acum fiinţă, în sfîrşit, programul propriu-zis.

O dată pus la punct programul, se va trece la organizarea muncii pentru realizarea lui. Se vor stabili, pînă în cele mai mici amănunte, răspunderi concrete : un colectiv se va ocupa de decorarea şi ornamentarea sălii, altul de costume, altul de împodobirea pomului de iarnă, alt colectiv de organizarea jocurilor distractive, altul de programul brigăzii artistice a pionierilor şi şcolarilor şi aşa mai departe. De modul în care vor fi fixate aceste răspunderi şi de felul în care aceste colective vor lucra, depinde întreaga reuşită a carnavalului. (Pentru a păstra caracterul de surpriză al diverselor puncte din program, e bine ca fiecare dintre aceste colective să lucreze separat şi pe cît se poate în „secret").

În afara acestor lucruri care privesc organizarea propriu-zisă, cei care pregătesc carnavalul trebuie să se mai ocupe de o problemă foarte însemnată şi anume de conţinutul numerelor din program. Recomandăm astfel unităţilor de pionieri să înfăţişeze în desfăşurarea programului aspectele vieţii noi din oraşul şi satul lor, să se simtă puternic că pionierii de acolo întîmpină Anul Nou trăind o viaţă fericită şi îmbelşugată.

Şi pentru cei de la sat, şi pentru cei de la oraş, învăţătura, activitatea unităţii în timpul anului care se sfîrşeşte vor trebui să constituie, de asemenea, obiectul multor puncte din program.

Şi acum, să ne închipuim că pregătirile încep... Totul decurge perfect şi... iată că ne aflăm în seara carnavalului !

POFTIŢI în sală!

În pragul intrării, invitaţii sînt primiţi de cîţiva eroi ai cărţilor pentru copii din literatura romînă şi străină binecunoscuţi copiilor, care le urează „La mulţi ani !" neuitînd să se strecoare şi cîte o glumă potrivită. In sală, lumină, ghirlande de brad, muzică şi, desigur, tradiţionalul pom de iarnă, încărcat de nea şi de... cadouri.

Dar, ce se întîmplă ? Se aud glasuri de trîmbiţi. Toţi invitaţii sînt prezenţi. Incepe parada costumelor. Juriul care-i va premia pe pionierii cu cele mai frumoase şi ingenioase costume îşi ocupă cu importanţă locul pe estradă. Cortegiul carnavalului începe... Trec feţi frumoşi şi fluturaşi, indieni şi flori, ieniceri fioroşi şi vulpi... Izbucnesc aplauze : de undeva apare o fiinţă cu cap pătrat, cu membre paralelipipedice, care calcă ţeapăn, emiţînd semnale luminoase şi nişte fluierături ciudate. E un „robot electronic" ! După el, urmează o ciudăţenie cu un cap enorm şi cu picioare lungi, subţiri, de culoare metalică. E un „marţian", un locuitor al planetei Marte venit să se bucure şi el la un carnaval terestru... Iar în urma lor, cine vine grav, cu o venerabilă barbă răsfirată pe piept ? Însuşi Jules Verne ! Hotărît, juriul va avea mult de lucru !

VESELIE, voie bună...

In acest timp, brigada artistica a pionierilor din unitate şi a şi început programul. El are loc în mai multe colţuri ale sălii, rînd pe rînd. Acum un cîntec vesel, după zece minute un scheci hazliu, după un sfert de oră un cuplet — şi între timp dans, voie bună ! Bineînţeles, deoarece numerele brigăzii se ocupă de aspectele activităţii pionereşti, toată lumea e interesată. În afară de aceasta, echipele de dansuri şi cor ale unităţii prezintă cîteva dintre cele mai reuşite numere ale serbărilor date în timpul anului.

In acelaşi timp, în diferite părţi ale sălii special amenajate au loc mici concursuri distractive. Printre ele se află cele devenite tradiţionale la focurile de tabără ale „Scînteii pionierului", jocurile „Taie sfoara" şi „Pescarul amator". (In primul, participanţii se află în faţa unei rame de care atîrnă, susţinute de sfori, diferite obiecte. Legaţi la ochi, ei trebuie să taie o sfoară cu foarfeca, primind drept premiu obiectul respectiv). Printre jocuri se află însă, bineînţeles, şi cîteva mai simple, dar nu mai puţin hazlii. Trebuie să ne gîndim şi la copiii mai mici care vin la carnaval !

CINE citeşte mai mult?

Dar iată, se anunţă un joc pentru toţi participanţii : jocul literar „Personajul în căutarea autorului". Se distribuie mici bileţele de formă identică ce urmează să fie prinse de rever. Pe unul scrie „Timur" iar pe altul „Arkadii Gaidar", pe unul „Harap Alb" iar pe altul „Ion Creangă" şi aşa mai departe, adică nume de personaje şi numele autorilor cărţilor respective. Fiecare participant primeşte cîte un bileţel — urmînd ca apoi „personajul" să-şi caute „autorul" şi invers ! Cei care vor rămîne „neperechi", vă închipuiţi, se vor hotărî pe loc să meargă mai des pe la bibliotecă !

Racheta lui MOŞ GERILĂ

Însă, ce se aude ? Pocnituri de bici ! Vine pluguşorul ! Urătorii năvălesc în sală cu buhai şi harapnic, plini de omăt şi voioşie. Lumea se adună în jurul lor. Versurile răsună puternic. Ele vorbesc despre viaţa cea nouă a patriei noastre, despre fabricile noastre cele mîndre, despre belşugul colectiviştilor şi nu uită nici să-i îndemne pe pionieri ca, învăţînd din ce în ce mai bine, să fie demni de grija ce li se poartă. Pluguşorul e aplaudat furtunos. Deodată se aude un şuierat puternic. Fereastra s-a deschis şi în cadrul ei apare o... rachetă care intră vijelios, străbate sala ca un fulger, dispare în spatele pomului de iarnă şi... de cealaltă parte a pomului apare Moş Gerilă ! Ovaţiile izbucnesc cu putere. (Această apariţie „astronautică" se poate realiza foarte simplu. De la bradul aflat dinaintea unei uşi şi pînă la fereastră, se întinde pe sub tavan o sîrmă înclinată dinspre geam spre brad. Pe această sîrmă alunecă racheta. Moş Gerilă, în clipa în care ea ajunge în spatele bradului, apare şi el, după ce, în prealabil, intrase pe o uşă mascată de brad. Desigur, Moş Gerilă le va povesti despre viaţa fericită a copiilor noştri de azi, va împărţi cadouri fruntaşilor la învăţătură dar nu va uita nici să ofere daruri... satirice codaşilor.

In tot decursul carnavalului pot avea loc încă multe surprize şi programe interesante, iar pentru pionierii care au note foarte bune, orchestra — sau... pic-upul — va executa cîntece la cerere. Iniţiativa voastră îşi va spune cuvîntul.

Dar, repetăm : cheia succesului constă în organizarea din vreme a întregului carnaval, pînă în cele mai mici amănunte.

E plăcut la carnaval, nu-i aşa ?

Cititorii au cuvîntul!

Cu multă emoție am primit invitația de a participa la Consfatuirea organizată de redacția „Scînteii pionierului" cu cititorii săi din Capitală. Bucuroși că aveam prilejul să discutăm direct cu acei ce ne prilejuiseră atîtea bucurii cu fiecare nou număr al gazetei, noi cititorii ne-am avîntat curajoși în discuții. Ne-am arătat părerea despre „Scînteia" noastră dragă.

Din discuțiile purtate cu multă înflăcărare a reieșit că gazeta noastră, atît de mult iubită și apreciată, este o adevărată călăuză și un ajutor neprecupețit în activitatea noastră de zi cu zi.

Mulți pionieri au folosit prilejul ca să-și arate mulțumirea pentru ceea ce le-a plăcut din paginile gazetei, pentru ceea ce le-a fost de folos în activitatea lor. Ei au arătat de asemenea unele neajunsuri ale gazetei, venind totodată cu sugestii și exprimînd cerințe noi pentru îmbunătățirea ei. Au cerut să găsească în paginile gazetei mai multe despre realizările științei și tehnicii și mai multă literatură — mai ales științifico-fantastică, mai mult despre sport, rubrici noi, interesante — o gazetă mai veselă.

Lucrul acesta mi s-a părut deosebit de impresionant. Va să zică, ni s-a dat cuvîntul nouă, cititorilor gazetei. Iar noi avem un cuvînt greu de spus cînd e vorba de îmbunătățirea ei, pentru că e gazeta noastră. Partidul ne-a dat-o nouă, pionierilor. Socot de aceea că e de datoria noastră ca, și pe viitor, să ne folosim de acest drept al nostru de a ne spune părerea despre gazetă — fie în scrisori, fie venind noi înșine la redacție, — de a ajuta mereu ca „Scînteia pionierului" să fie tot mai vie și interesantă, tot mai frumoasă, în folosul pionierilor de pe întreg cuprinsul țării.

Pioniera AGNETA LICHTIG
cl. a VII-a C, Școala de 7 ani nr. 3

Călăuză în activitatea pionierească

În calitate de președintă de unitate, mărturisesc că „Scînteia pionierului" mi-a fost în activitatea mea pionierească o bună călăuză. Am găsit răspuns în articolul „Învățăm împreună", la unele probleme legate de învățătura. Nu odată, cînd activul pionieresc întîmpina greutăți, gazeta noastra, prin multe articole ca „Hotărîrea detașamentului", „O zi din activitatea unui colectiv de conducere", ne-a arătat în mod concret ce trebuie să facem pentru ca totul să meargă bine. Articolele din „Scînteia pionierului" cu privire la acordarea distincțiilor pionierești au fost discutate, pentru ca un număr cît mai mare de pionieri să știe ce au de făcut.

Eu socot că orice pionier din activ e dator să citească cu mare luare aminte fiecare nou număr al gazetei. Va găsi fără îndoială, de fiecare dată, noi idei pentru activitatea sa, idei izvorîte din experiența altor unități, detașamente și grupe de pionieri din țară.

Pioniera MARIANA TABĂRĂ
cl. a VII-a A, Școala de 7 ani nr. 62

Ajutor prețios la învățătură

Dacă detașamentul nostru a reușit să ajute la îndreptarea multor pionieri, încît astăzi majoritatea lor să aibă numai note de 8, 9 și 10, aceasta se datorește și faptului că noi am folosit îndemnurile și sfaturile din paginile gazetei. Printre articolele pe care le-am citit cu toții și ne-au fost de folos se numără și acestea: „Să discutam despre învățătură", „Detașamentul se pregătește" și altele. Pentru ca nivelul la învățătură în clasa noastră să crească mereu, mai avem destule probleme de rezolvat. Știu însă, că și în viitor voi găsi în „Scînteia pionierului" un bun sfătuitor. Aș mai vrea să mai citesc în paginile ei articole în care să fie criticați cei care întîrzie de la ore, care nu sînt atenți și nu învață. Aș dori, ca din gazetă să învățăm și prin ce metode putem să-i îndreptăm.

Pioniera RODICA ANASTASIU
cl. a VI-a B, Școala de 7 ani nr. 110

— Ediție specială! A apărut ediția specială!...

In numele celor mici...

Eu nu sînt dintre școlarii cei mai mici. Sînt într-a V-a. Dar am mulți prieteni și în clasele a III-a și a IV-a. Am observat că și lor le place gazeta. M-am mirat însă, că nu o citesc în întregime. Mai apoi am înțeles că unele articole li se par mai grele și că ei preferă diferitele povestioare și mai ales pe acelea care sînt mai mult ilustrate. Articolele lungi, de asemenea, le cam ocolesc. Cînd însă, întîlnesc cîte-un articol mai scurt, care încă de la primele rînduri povestește ceva interesant, imediat se apucă de citit. Le mai plac, de asemenea, curiozitățile științifice, construcțiile ușoare, de asemenea schițele vesele, caricaturile. Tocmai de aceea, în numele lor, aș vrea ca în paginile gazetei să se găsească mai multe articole și pentru ei, care să li se adreseze în mod deosebit.

Pionierul MIHAI TECLU
cl. a V-a, Școala de 7 ani nr. 124

Mai mult sport

Pe lîngă învățătură mă ocup mult și de sport. Aștept cu nerăbdare ziua apariției „Scînteii pionierului" ca să citesc, printre altele, și rubrica sportivă. Mi-au plăcut mult articolele despre tinerele sportive Rodica Voroneanu și Ingrid Wächter. De asemenea, unor colegi de-ai mei le-au plăcut articolele despre rezultatele sportive — ale meciurilor de fotbal, în special. Dar sportul are multe ramuri și interesele noastre sportive sînt diferite; rubrica sportivă a gazetei însă, nu răspunde decît unui număr mic dintre aceste interese. Colega mea, Marina Stanca ar dori, bunăoară, să cunoască cîte ceva despre patinajul artistic și despre scrimă. Mai mulți colegi și-au exprimat dorința de-a afla mai multe lucruri din activitatea unor sportivi fruntași. Eu însămi, fiind o pasionată înotătoare, aș vrea să știu cîte ceva și din istoricul acestei discipline sportive.

Pioniera ILEANA DAVIDESCU
cl. a VII-a, Școala medie nr. 18 „M. Eminescu".

Știință și tehnică la zi

Citind pagina a 6-a a „Scînteii pionierului" am aflat multe lucruri interesante despre realizările cele mai însemnate ale științei și tehnicii moderne.

Trăim într-o epocă măreață, epoca zborului în Cosmos, așa că ne interesează orice știre în legătură cu rachetele, cu astronautica. Sîntem dornici de cît mai multe amănunte. Cam de mult timp în gazeta noastră n-au apărut povestiri științifico-fantastice, pe care, deopotrivă cei mari ca și cei mici, le-ar citi pe nerăsuflate. Ultima povestire apărută, „Planeta albastră", ne-a pasionat făcîndune nerăbdători în așteptarea numerelor următoare. De aceea, în „Scînteia pionierului" dorim să se mai publice astfel de povestiri. Și fiindcă a venit vorba de zbor în Cosmos, noi ne-am pus o întrebare: „Unde se fac înscrieri pentru... zborul în Cosmos?".

Pionierul CĂLIN ȘABAC
cl. a VI-a, Școala de 7 ani nr. 95

Probleme care ne interesează

Nu există pionier în clasa noastră care să nu citească cu pasiune gazeta. Mie îmi plac foarte mult materialele în care sînt înfățișate figuri de utemiști, de eroi ai clasei muncitoare. Fiecare dintre noi are de învățat din eroismul lor. Dar aș vrea să se vorbească mai pe larg despre felul cum se comportau aceștia cînd erau ca noi, elevi de școală, despre copilăria lor. Citesc cu interes și rubrica „Ei au fost pionieri" și mai ales materialele care descriu realizări interesante din construirea socialismului la noi, articole despre tehnica nouă.

De curînd, a început sa apară rubrica „Marea familie a țărilor socialiste". Materialele din această rubrică ne sînt de un mare ajutor în pregătirea lecțiilor de geografie sau de istorie. Doresc să se publice cît mai multe materiale de acest fel. Mi-au plăcut foarte mult faptele pionierilor sovietici, descrise în gazetă și, în general, despre prietenii noștri de peste hotare. Din gazetă am aflat multe lucruri și despre viața grea a copiilor din țările capitaliste. Ași dori să găsesc însă nu numai fotografii din viața copiilor de peste hotare, ci și întîmplări și fapte din viața lor.

Pioniera FLORICA VLAD
cl. a VI-a B, Școala de 7 ani nr. 49

La tribună...

Mariana Tabără, Școala de 7 ani nr. 62

Mihai Teclu, Școala de 7 ani nr. 124

Bogdan Grabowsky,

Critic și autocritic

In redacție se-nfruntă
Mii de semne de-ntrebare
Ca săgețile, sugestii
Zboară de la fiecare.

Căci scrisorile primite
De la pionieri din țară
Cer gazetei să reverse
Flăcări vii de primăvară

Ea ne place, că-i busolă
Sau ca steaua cea polară
Ce arată noi limanuri
Pionierilor din țară.

Insă-adesea e prea sobră,
Matură, cu ochelari –
Deci plăcută la vedere
Mai ales pentru cei mari !...

Critic și autocritic
Și-a privit in față vina...
Din discuții, din propuneri,
Parcă a ieșit lumina !...

Vom găsi mai mult, în pagini,
Viața noastră, oglindită
Alături de cei ce luptă
Să ne-o facă fericită.

Pioniera BALADA ANESIA
cl. a VII-a B, Școala medie nr. 31

CONSTRUIT în ANII REPUBLICII

În anii regimului nostru de democrație populară, locuri altădată uitate de toți, devin azi centre industriale în plin avînt. În Bîrlad, fostul tîrg moldovenesc neluat în seamă de nimeni, s-a ridicat una dintre cele mai mari fabrici de rulmenți din țară (Fotografia de sus). Iar pentru muncitorii fabricii s-au construit pînă în prezent 8 blocuri cu 245 de apartamente și un bloc al tineretului cu 50 de garsoniere moderne și o cantină bine utilată cu o capacitate de 500 de locuri. (fotografia de jos).

Din fondul întreprinderii se vor mai construi 200 apartamente pentru muncitori, dintre care 100 vor fi date în folosință încă în cursul acestui an.

Foto: GH. VINȚILĂ

EI AU FOST PIONIERI

Actorul

Pionier fiind, mai apoi instructor de pionieri în același liceu de băieți nr. 3 din Cluj, Florin Piersic avea o pasiune mare : teatrul. De aceea, în recreații, la stația de radioamplificare, improvizată de el, copiii auzeau interpretate de Florin fie fragmente din Caragiale, fie poezii de Eminescu... La Casa pionierilor din orașul Cluj, Florin Piersic era unul dintre cei mai buni membri ai cercului de teatru. În 1953, cînd a terminat școala, a venit în București la Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale".

Nopți întregi de studiu, repetiții în fața oglinzii, muncă neobosită, au precedat succesul său la examen. Perseverența a deprins-o din anii pionieratului, cînd fiind conducător al echipei de teatru din școală, trebuia să explice minute în șir sensul versului, ce trebui... transmită prin interpret, int... autorului.

Cînd în 1958 s-a pus problema înființării unui teatru la Piatra Neamț, anul IV actorie – promoția lui Florin Piersic – a plecat într-un entuziasm general să dea viață pe scenă, învățămintelor cîștigate în Institut de la maeștrii scenei noastre.

Pentru Florin Piersic, tînărul actor care s-a afirmat de la primele sale roluri – drumul spre cucerirea culmilor măiestriei artistice fusese deschis. După rolul Tănase din filmul „Ciulinii Bărăganului", tînărul actor pleacă ca delegat al țării la cel de al XI-lea Festival Internațional al Filmului de la Cannes, unde se întîlnește și leagă prietenii cu mari actori și regizori.

De la Piatra Neamț, Florin Piersic este luat de prima scenă romînească – Teatrul Național. Aici, joacă rolul marinarului Alexei din piesa „Tragedia optimistă" a lui Vsevolod Vișinevski. Apoi rolul Valerik – din „A treia, patet... de N. Pagodin.

Ce face în momentul de față ? Repetă rolul titular – Richard, din „Discipolul diavolului" de B. Show, în regia lui Al. Finți – unul din foștii săi profesori de la Institut.

Care rol îi este cel mai drag ? Este greu de spus. Toate îi plac, pe toate le-a îndrăgit. În fiecare rol, mic sau mare, teatru sau film el depune întreaga sa pasiune. De aceea nu este de loc de mirare că la numai un an de la terminarea Institutului, Florin Piersic cîștigă premiul III în cadrul concursului teatrelor dramatice.

Dorința sa este de a interpreta foarte bine rolurile ce i se vor încredința pentru că aici, la Teatrul Național, colegi îi sînt foștii săi dascăli, a căror încredere nu vrea s-o desmintă.

E. SKIBINSKI

13 DECEMBRIE

Primul război mondial abia se stinsese. El lăsase în urmă-i peste 800.000 de morți și nenumărați schilozi. Cei ce guvernau pe atunci, moșierii și capitaliștii, nu se gîndeau însă de cît la cîștigurile pe care le puteau stoarce din exploatarea oamenilor muncii. In același timp poporul nutrea speranța unui viitor mai bun. Izbînda Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, în Rusia le lumina calea, le arăta drumul spre izgonirea exploatatorilor, spre o viață mai bună.

In decembrie 1918, muncitorii tipografi de la Sfetea și Minerva din București au declarat grevă, cerind condiții mai omenești de muncă și de salarizare. In același timp ei își manifestau dezacordul cu munca rușinoasă de a tipări articole mincinoase îndreptate împotriva Uniunii Sovietice, pe care patronii îi obligau să o facă. Tipografilor li s-au alăturat ceferiștii, metalurgiștii, cei de la fabrica de țigări ș.a. În ziua de 13 decembrie, sindicatele au declarat o zi de grevă generală. Incolonați, muncitorii s-au îndreptat spre Clubul Sindicatelor din strada Sf. Ionică, pentru a ține o adunare de protest împotriva respingerii cererilor muncitorilor tipografi. Dar în piața Teatrului Național, guvernanții i-au întîmpinat cu gloanțe. Peste 100 de muncitori au fost uciși și mulți alții răniți...

In istoria mișcării muncitorești din țara noastră ziua de 13 decembrie e înscrisă sub denumirea de „Masacrul din piața Teatrului". Pe locul unde au căzut muncitorii ce-și cereau dreptul la o viață mai bună, se află acum o placă comemorativă, ridicată de urmașii lor, de cei care sub conducerea Partidului Comunist Romîn au reușit să răstoarne pentru totdeauna vechea orînduire nedreaptă a moșierilor și fabricanților.

13 decembrie 1918.

Desen de N. TONITZA

„Casa Viorilor"

Desigur, și viorile au o casă. Dar nu numai viorile, ci și alte instrumente muzicale pe care le vedeți noi nouțe și în miinile colegilor voștri din echipa artistică. In actul de naștere al „casei viorilor" este trecută data: 12 iulie 1950. Atunci a luat ființă fabrica de instrumente muzicale „Doina", realizare a regimului nostru.

Așadar, să facem și noi o scurtă vizită în...

„Apartamentul" instrumentelor cu coarde

Deschidem ușa... Oare la care să ne oprim mai întîi ? Colea, te întîmpină, elegante, viorile cu fața lor fină de lemn de rezonanță. Mai încolo, în lungul rafturilor, stau una lîngă alta violele, chitarele, mandolinele. Te aștepți să-și vibreze laolaltă strunele, desfăcînd din cutiile lor subțiri, șuvoiul cîntecelor.

Zîmbind, meșterul Barotă Francisc, e totdeauna gata să-ți arate nu numai cum se construiește o vioară, dar să și tragă cu arcușul, să-ți cînte... cel mai frumos cîntec. Căci meșterul, fecior de muzicant, încă de cînd isprăvise școala primară cînta la prima vioară făcută de el, dintr-un brad adus din pădurea învecinată satului lui.

Dar... să-i urăm noi succese în muncă meșterului Barotă, care, alături de Emanuel Popescu, Iohan Pfleger și alții au făurit și prima pianină romînească, și să pășim în...

„Apartamentul" alămurilor.

Aci se cuvine să admirăm prototipul frumosului saxofon, argintat, construit pentru prima oară la noi de meșterii Ion Băisan și Paraschiv Cojoacă. Apoi atîtea și atîtea instrumente strălucitoare de alamă ! Numai în cursul acestui an au plecat de aci mai bine de 6.000 trompete pionierești, la sunetele cărora, în tabere, v-ați înălțat și voi drapelul purpuriu pe catarg.

Terminînd vizita noastră la casa viorilor, să ne mai notăm în carnețele două amănunte : Primul : la construirea pianinelor, se folosesc nu mai puțin de cinci feluri de lemn — molid, de rezonanță, fag, nuc, tei și paltin, toate din pădurile țării noastre. Al doilea : privind instrumentele care întrec calitativ pe cele ce le importam pînă nu de mult, nu poți să nu observi și să admiri talentul și munca minuțioasă a făuritorilor de instrumente muzicale de la întreprinderea „Doina" din Capitală.

AL. DINU IFRIM

CU PLANUL ANUAL INDEPLINIT

În Delta Dunării, se lucrează intens la recoltarea stufului. Stuful se întinde pe sute de kilometri și muncitorii care lucrează aici ar trebui să piardă multe ore cu drumul pînă acolo și îndărăt, acasă. De aceea, mulți locuiesc pe așa numitele nave-dormitor, niște ambarcații amenajate special pentru odihna celor ce lucrează la recoltatul stufului.

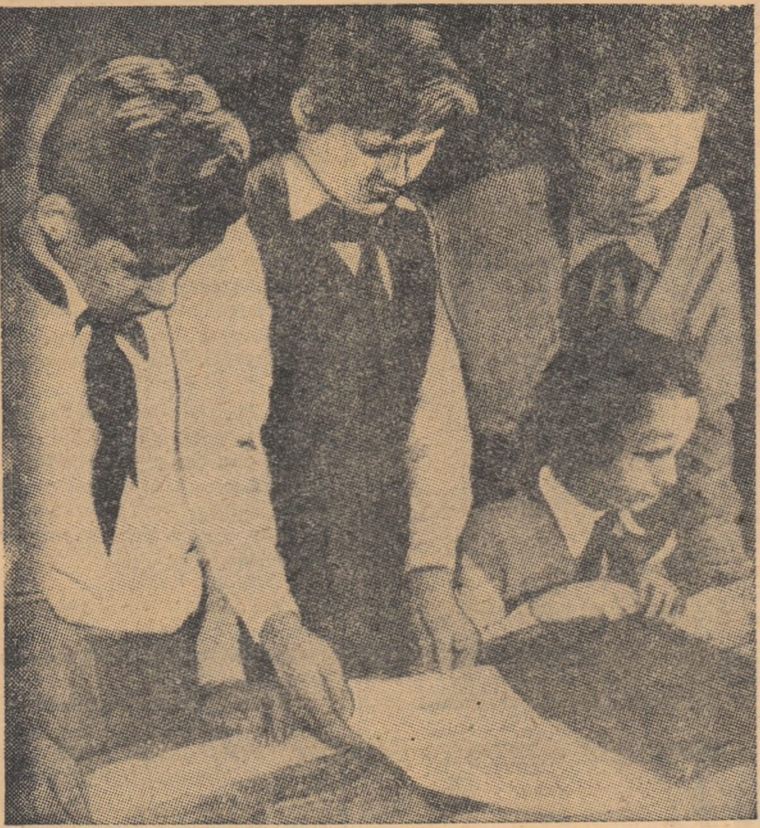
În acest an muncitorii din Deltă au primit opt nave-dormitor fabricate la Șantierul Naval „1 Mai"-Brăila. Ei au mai primit și 12 ceamuri — vase speciale pentru transportul stufului, fabricate tot la Brăila. Harnicii constructori din Brăila au dat pînă acum 59 de nave noi îndeplinindu-și planul pe întreg anul 1959. De cîteva zile, muncitorii Șantierului Naval „1 Mai" Brăila, lucrează în contul anului viitor, construind noi nave pentru flota noastră fluvială.

De la frații noștri mai mari, UTEMIȘTII...

- Răspunzînd chemării brigăzilor utemiste de muncă patriotică din orașul Craiova, tinerii din secția forje a fabricii de rulmenți Bîrlad, s-au angajat să întîmpine ziua de 30 Decembrie cu realizări deosebite. Astfel, în curînd, vor trimite oțelarilor încă 32.000 kg fier vechi, vor participa la muncă patriotică pe șantierul tineretului din oraș, precum și la vastele lucrări de asanare a lacului Prodana.
- Brigăzile utemiste de muncă patriotică din regiunea Baia Mare au sărbătorit de curînd o mare victorie. Ei au trimis oțelarilor de la Hunedoara, cu un tren special compus din 73 de vagoane, cantitatea de aproape 800.000 kg fier vechi, din care se pot fabrica 79.500 butelii aragaz sau... 63.600 biciclete !
- Și tinerii de la Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie" participă cu avînt la acțiunile patriotice. Numai tinerii din brigada de muncă patriotică din secția I-a vagoane vor trimite, pînă la finele anului, oțelarilor de la Reșița 40.000 kg fier vechi. De asemenea, ei vor preda proprie... lor oțelării alte 10.000 kg fier vechi.
- Ca niște adevărați ocrotitori ai naturii, tinerii din regiunea Hunedoara participă cu entuziasm la acțiunea de întreținere a pădurilor. De asemenea, ei au trecut la construirea și instalarea ... sute de cuiburi artificiale în crengile copacilor, în vederea ocrotirii păsărilor pe timp de iarnă.

Marea familie a țărilor socialiste

R. CEHOSLOVACĂ

Un dar al pionierilor sovietici, a sositla pionierii cehoslovaci

II

In numărul gazetei noastre din 26 noiembrie am făcut împreună o călătorie... imaginară, prin trecutul de luptă al poporului frate cehoslovac. Vă propunem să continuăm drumul pe care am pornit...

In luna mai a anului 1946 au avut loc alegerile de deputați în Parlamentul cehoslovac. Comuniștii, iubiți de popor, au obținut cel mai mare număr de voturi. Instaurîndu-se orînduirea democrat-populară, au fost luate de la capitaliști toate fabricile și uzinele, moșiile s-au împărțit țăranilor care munceau pe aceste pămînturi și au fost izgoniți toți afaceriștii care se îmbogățeau de pe urma comerțului.

R. Cehoslovacă este o țară industrială. In anii de cînd cei ce muncesc sînt stăpînii fabricilor și uzinelor, industria cehoslovacă a devenit cam de trei ori și jumătate mai mare decît înainte. Astăzi R. Cehoslovacă a depășit țări capitaliste dintre cele mai dezvoltate din punct de vedere industrial. La producția de oțel, pe cap de locuitor, Franța, Suedia și Austria, au rămas în urma Cehoslovaciei. Totodată, în producția de mașini-unelte, R. Cehoslovacă a întrecut Franța și Anglia și se apropie de producția S.U.A. Trebuie să mai știți că în Cehoslovacia se produc astăzi 80% din totalitatea tipurilor de mașini unelte fabricate în întreaga lume.

Aceste impresionante realizări, împreună cu cele obținute în dezvoltarea agriculturii, au dus la un mai mare belșug de produse alimentare și industriale.

Toate aceste victorii se datoresc conducerii înțelepte a Partidului Comunist din Cehoslovacia.

Copiii cehoslovaci trăiesc și ei o viață fericită. Organizația lor de pionieri a sărbătorit anul acesta zece ani de la înființare și, în cinstea acestui eveniment, pionierii au făcut 15.000.000 ore de muncă voluntară, au sădit milioane de pomi, au strîns fier vechi etc. Unul dintre marile poduri din Ostrava, cel de peste fluviul Odra, a fost numit „Podul pionierilor" deoarece a fost construit din fierul adunat de ei.

Intre poporul romîn și cehoslovac, există o prietenie trainică, pecetluită de jertfele comune date de armatele sovietice, romîne și cehoslovace în bătăliile din Munții Tatra, și în alte lupte pentru zdrobirea hoardelor hitleriste. Cu prilejul vizitei făcute în R. Cehoslovacă, la un mare miting al oamenilor muncii din Praga, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a spus: „Popoarele romîn și cehoslovac pășesc umăr la umăr pe calea făuririi vieții noi, socialiste. Nimic nu ne poate abate de la această cale pe care înaintăm strîns uniți în marea familie a țărilor socialiste".

de la prietenii tăi de peste hotare

„Tînărul constructor"

In nordul Cehoslovaciei există un mic sătuleț — Raspenave. Aci, pionierii cresc găini pentru cooperativa agricolă din satul lor. Ei au chiar o fermă proprie de păsări. Nu de mult pionierii din Raspenave au povestit despre munca lor, la o mare adunare pionierească. Și iată că acțiunea lor este urmată de toți pionierii Republicii Cehoslovac[e]. Pentru munca lor plină [de] răbdare, pricepere și d[ra]goste, pionierii din Rasp[e]nave au primit dreptul de [o]noare să poarte pe piept [o] panglică roșie, pe care s[crie]: „Tînărul constructo[r]". Toți pionierii cehi care slujesc patria după puter[ile] lor, poartă cu mîndrie [a]ceastă distincție.

„Cartea roșie a faptelor bune"...

Există o carte care a fost scrisă în același timp de mii de autori. Cartea are 63 de volume și 33 mii de pagini. Au scris-o toți pionierii din R. D. Germană. Fiecare unitate avea cartea sa. Și fiecare detașament înscria în pagina rezervată lui, scurte însemnări. Hai să răsfoim cîteva pagini: Pionierii din districtul Rostock au descris modul în care ei au reușit să strîngă 7.501 tone de piatră în valoare de 74.836 mărci, pentru construcția cheiului din Rostock.

Ascultați povestirea acestei însemnări. Locuitorii din Markraftheid erau nedumeriți: ce s-a întîmplat cu copiii din sat? Dimineața, ca la comandă, se sculau cu jumătate de oră mai devreme. Nu alergau spre școală, ci în afara satului. Fiecare se întorcea cu o încărcătură. Pionierii își luaseră angajamentul: „Fiecare pionier va aduce 5 pietroaie mari, pentru zidirea cheiului".

Zi cu zi creștea „muntele" de piatră de pe lîngă școală și în curînd toți p[io]nierii din districtul Rosto[ck] aflînd despre faptele pion[ie]rilor din satul Markrafth[eid] le-au urmat pilda...

Iată o altă pagină: pion[ie]rii din districtul Hera [au] strîns atît fier vechi in[cît] din el pot fi constru[ite] 122 420 de tractoare!

Ne-ar trebui mult timp [ca] să citim această carte. S[înt] prea multe pagini! Să [ne] uităm pe ultima. În ea s[înt] înscrise rezultatele mun[cii] tuturor detașamentelor p[io]nierești din țară: „pioni[erii] au scris și au difuzat 532 [...] proclamații împotriva în[ar]mării atomice a German[iei] occidentale; au strîns 35.[...] de mărci pentru înălța[rea] unor monumente ale lup[tă]torilor împotriva fascism[u]lui; au sădit peste patru [mi]lioane de puieți și îi în[gri]jesc cu hărnicie etc.".

Din aceste pagini pion[ie]rești, ce cuprind poves[tiri] despre muncă, veselie, înt[re]ceri sportive, s-a întoc[mit] cartea de față. Și numele dat de pionierii germ[ani] este cît se poate de po[tri]vit: „Cartea roșie a fapte[lor] bune".

Impotriva „celor patru rele"

Toți pionierii din Vietnam luptă împotriva celor patru rele: muștele și țînțarii — răspînditori ai bolilor, șobo[]lanii și vrăbiile, dăunăt[ori] agriculturii. Numai în p[ro]vincia Hanoi, într-un ti[mp] scurt pionierii au distru[s ...] tone de muște și țînțari.

Mic dicționar:

Dezarmare generală și totală

Ați ascultat la radio sau i-ați auzit pe cei mari discutînd adesea despre propunerile, de însemnătate istorică, făcute de tovarășul N. S. Hrușciov la Organizația Națiunilor Unite: „Dezarmare generală și totală".

Asta înseamnă înlăturarea pericolului unui nou război. Părinții voștri vor putea să-și vadă liniștiți de muncă în uzine sau pe ogoare; voi veți putea învăța și trăi fericiți fără teama că razele luminoase ale soarelui, vor fi acoperite de fumul pîrjolurilor unui nou război.

Dezarmarea generală și totală, înseamnă desființarea tuturor bazelor militare, închiderea școlilor militare, desființarea ministerelor de război a tuturor instituțiilor sau întreprinderilor cu caracter militar. Aceasta va face ca pe pămînt să nu mai existe mijloace de distrugere, iar zeci de milioane de oameni se vor întoarce la munca pașnică, creatoare.

Știți cît de mult se cheltuiește în lume pentru a face arme și muniții, pentru a întreține și instrui armata? Iată: dacă într-o singură zi se va opri fabricarea de arme, cu banii rămași s-ar putea clădi nu mai puțin de 40.000 case amenajate după ultimele realizări ale tehnicii. Iar cu banii irosiți pentru înarmări într-un an de zile, s-ar putea construi 20.000 de spitale cu tot utilajul necesar și cu cîte 1.275 de paturi fiecare.

Programul de măsuri propus de Uniunea Sovietică prevede ca dezarmarea generală și totală să se înfăptuiască în decurs de patru ani. Nu trebuie uitat însă că în țările capitaliste există încă anumiți oameni care nu văd cu ochi buni dezarmarea, pentru că industria de război le aduce cîștiguri uriașe. Popoarele, oamenii iubitori de pace din întreaga lume au primit însă cu bucurie propunerile sovietice. Poporul romîn se alătură și el cu hotărîre chemării Uniunii Sovietice la dezarmarea generală și totală, pentru asigurarea unei păci trainice în lumea întreagă.

Elevele Georgina Whyte și Jaquline Baker de la o școală din Bellshill (Anglia) au fost exmatriculate pentru refuzul de a se supune unei pedepse corporale — metodă „pedagogică" legiferată în Anglia

Metoda aceasta de educație n-a prea dat rezultate bune nici în colonii...

„Monstrul verde"

Nu! Nu este titlul vreunei cărți de aventuri, ci e numele dat unei realități: trustul nord-american „United Fruit Co". Stăpînirea lui se întinde pe multe din țările aflate în America Latină, asupra unor plantații întinse din Guatemala, Costa Rica, San Salvador, Brazilia, Venezuela, Bolivia, Honduras etc. Trustul american, sfidînd legile acestor țări, are poliție proprie, închisori, căi ferate, porturi, orașe. El exploatează sălbatec sute de mii de muncitori agricoli din țările Americii Latine. Acest trust monopolist american a fost denumit „monstrul verde" de către cei care i-au cunoscut ororile și grozăviile. Numai în anul trecut au fost uciși aici, în accidente de muncă, 5.000 de oameni iar alți 7.500 au fost condamnați, după bunul plac al monopoliștilor, să muncească ani întregi fără plată.

La Chiquimula, o mare plantație de bananieri din vecinătatea orașului Puerto Coste, lucrează peste 17.000 de muncitori care depind de bunul plac al „monstrului verde". Oamenii muncesc pe plantații din tată în fiu. Ei se nasc și mor în robie, sub loviturile biciului supraveghetorilor. Casele lor sînt niște cocioabe jalnice; școli nu există; de dispensare nu s-a auzit.

Gomez, un tînăr de 16 ani, a văzut într-o zi o revistă cu poze frumoase în mîna unui american. Era prima revistă pe care o vedea în viața lui. A cerut s-o vadă și el. Răspunsul? Trei lovituri de bici peste față. Gomez va rămîne toată viața cu urmele biciului pe față, pentru că a îndrăznit să se uite la o poză...

La Chiquimula muncitorii au început să se răscoale, ne mai putînd să suporte ororile „monstrului verde". Poliția a arestat pe capii răscoalei și i-a spînzurat într-un desiș de pădure. Muncitorii au încercat să facă grevă. „Monstrul verde" a concediat peste 3.000 de muncitori și a înconjurat satele cu poliție pentru a-i face să flămînzească. Muncitorii au început revolta. Dar poliția „monstrului", omorînd zeci de muncitori, i-a obligat în cele din urmă pe cei scăpați cu viață, să muncească 60 de zile fără plată, numai pe mîncare. Și ca nu cumva să se răscoale iar, „monstrul verde" a luat de lîngă părinții lor 600 de copii sub 13 ani pe care-i ține ca ostateci. In cazul că muncitorii ar vrea să se răscoale copiii vor fi omorîți.

Iată grozăviile „monstrului verde!" Iată cu cît sînge și cu cîte lacrimi sînt stropite bananele de pe plantațiile din Chiquimula pe care trustul le exportă în lume. Dar va veni ziua cînd și acest monstru va fi zdrobit de către acei care nu mai pot să-i suporte sălbăticia.

GH. ANGELESCU

Știința

De ce învățăm

Chimia

Prof. univ. E. Angelescu

Pionierule te-ai întrebat vreodată, cînd puneai bucățelele de zahăr în ceai, cine le-a fabricat? Dar cînd ți-ai legat cravata roșie, te-ai gîndit la cel care, cu trudă, a colorat-o așa de frumos? Dar săpunul cu care te-ai spălat, dar sticluța cu cerneală, dar pasta de dinți, dar servieta în care îți duci cărțile și caietele, dar hîrtia fără de care nu ar exista cărți și caiete, dar impermeabilul care te apără de ploaie... cine le-a făcut?

Și așa în fiecare moment, în cursul unei zile, te folosești mereu de lucruri făcute de mînă de om, dar de o mînă condusă de o minte luminată, condusă de o știință, pe cît de grea pe atît de frumoasă și de folositoare. Această știință care modifică materia și o transformă în lucruri folositoare omului, această știință care a contribuit la schimbarea vieții omului, este chimia.

Din cele mai vechi timpuri, mintea iscoditoare a omului a căutat să înțeleagă ceea ce era și ceea ce se petrecea în jurul său. Observarea atentă a naturii a fost prima fază a științei chimiei. Dar cu timpul, omul nu s-a mai mulțumit să admire măiastra pînză de păianjen și culoarea frunzelor și florilor, a vrut să aibă și pentru folosul lui, pentru înfrumusețarea și ușurarea vieții lui, îmbrăcăminte de finețea pînzei de păianjen și culori de frumusețea florilor.

Astfel s-a născut a doua fază a chimiei – prelucrarea materiilor naturale pentru obținerea de obiecte folositoare. Așa s-a născut colorarea cu garanță, care se scotea dintr-o plantă, sau colorarea cu purpura antică, care se scotea dintr-o scoică din Mediterana orientală.

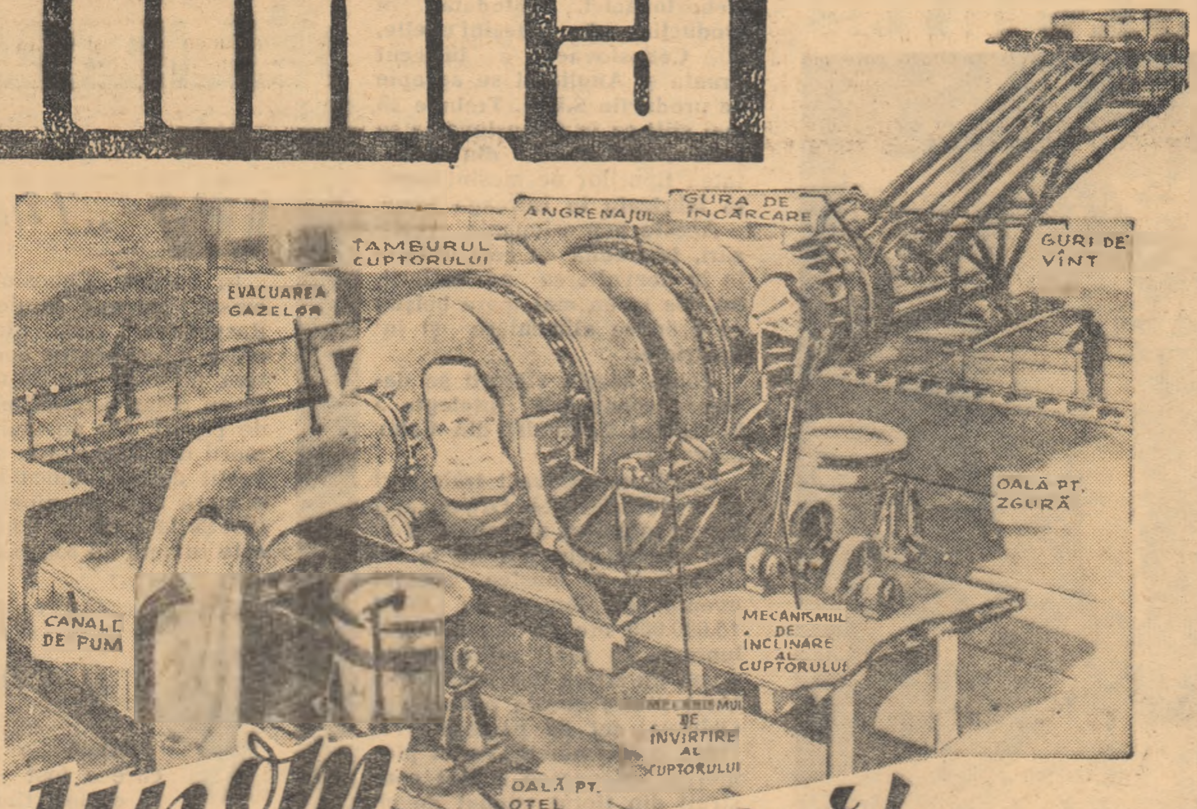
Omul a studiat profund natura și a constatat că substanțele organice produse de viață nu sînt decît o formă specială de organizare a materiei și că nu a fost nevoie de nici o forță supranaturală pentru obținerea lor. Omul se poate substitui naturii, realizînd, din diverse elemente simple, cele mai variate și complexe substanțe. Astfel s-a născut sinteza organică, prin care omul nu numai că poate imita natura, dar poate concura cu ea, realizînd sinteze de substanțe cu totul noi, care nu există în natură.

Servieta, impermeabilul, medicamentele pe care le folosești, toate sînt rezultatul acestui proces de sinteză. Este mult mai avantajos să se obțină lînă și mătase din lemn și stuf, pe cale de sinteză. Pentru producția unei tone de lînă spălată, un om trebuie să muncească 624 de zile, pe cînd pentru producția unei tone de mătase artificială (viscoză) un om nu trebuie să muncească decît 70 de zile. Și acest avantaj este în plus pe lîngă altele: firele de relon, rolan etc., care se fabrică acum și la noi în țară, sînt foarte fine și rezistente, mai rezistente decît cele naturale. Sinteza organică a deschis larg ferestrele spre un viitor mai bun.

Grație regimului democrat-popular, în țara noastră, industria chimică bazată pe sinteză a luat un deosebit avînt. Se construiesc mereu noi combinate chimice care vor valorifica bogățiile noastre naturale – sarea, petrolul, gazul metan, cărbunii – dînd patriei țesături rezistente și frumoase, cauciuc sintetic, mase plastice, medicamente. Mîine aceste combinate vor intra în funcțiune. Ele au nevoie de chimiști luminați, de oameni de nădejde.

Pregătiți-vă pionieri, pentru greaua dar neasemuit de frumoasa sarcină de chimiști.

Un om conduce o... uzină!

De astădată această afirmație nu mai face parte din titlurile povestirilor științifico-fantastice. Este vorba de o realizare de o deosebită ingeniozitate a științei sovietice: cuptorul rotativ automat de topit oțelul.

Vă amintiți de cuptoarele Martin în care se topește oțelul? Aceste cuptoare dau încă multă bătaie de cap oțelarilor iar durata șarjelor este uneori mare. La uzina metalurgică din Nijnii Taghilsk s-a construit și s-a încercat, obținîndu-se rezultate deosebite, un cuptor rotativ pentru topit oțelul, superior cuptoarelor Martin. La prima înfățișare, cuptorul seamănă cu o betonieră. Are forme simple și dimensiuni reduse. Din această cauză poate fi montat deosebit de ușor.

Ce aduce nou pentru știință recenta realizare sovietică?

Cuptorul lucrează fără combustibil. Combustibilul este necesar numai pentru încălzirea cuptorului la pornire sau atunci cînd dintr-o cauză oarecare cuptorul n-a funcționat și conținutul său s-a solidificat și s-a răcit. În rest, drept combustibil, se folosesc gazele rezultate din arderile din cuptor. În al doilea rînd cuptorul are o capacitate și o putere mai mare decît cuptoarele utilizate în prezent. El nu necesită clădire uriașă pentru a fi instalat. Construcția lui e foarte ușoară și costă de 8 ori mai puțin decît un cuptor Martin.

În aceste cuptoare se obține un oțel foarte bun. Din sute de oale cu oțel niciuna nu a fost rebut. Ceea ce este însă deosebit la acest cuptor îl constituie faptul că este condus de la un pupitru automat, de un singur om.

În foarte scurtă vreme în cadrul planului septenal în Uniunea Sovietică se vor aplica asemenea cuptoare rotative, construite pe principiile cele mai moderne ale tehnicii. La fiecare oră acest cuptor dă o șarjă de oțel, ceea ce reprezintă o viteză uriașă de topire.

Realizatorul acestui cuptor, inginerul S. A. Krasovski și-a propus să perfecționeze proiectul său, automatizînd absolut toate comenzile cuptorului, în dorința de a depăși de cîteva ori recordul mondial la topirea oțelului. Vechiul proverb ucrainean „Fără metal nu poate fi nici pîine și nici slănină" nu-și mai are rost. În anii următori în Uniunea Sovietică va fi atîta metal încît belșugul din celelalte domenii ale industriei, va fi și mai mare.

Această realizare a științei sovietice deschide persepective nebănuite pentru dezvoltarea în viitor a minunatului meșteșug al turnării oțelului.

Ing. ADRIAN LISEANU

FILATELIE

Timbre închinate rachetelor cosmice sovietice

Epocalele înfăptuiri ale savanților Uniunii Sovietice în domeniul rachetelor cosmice vor fi sărbătorite în țara noastră și prin emisiunea unei serii speciale de timbre poștale, pe care Direcțiunea Generală a Poștelor și Telecomunicațiilor le va pune în circulație zilele acestea. Această emisiune cuprinde trei valori, toate fiind pentru poșta aeriană, și anume:

– 1,55 lei intitulată: „Racheta balistică geofizică", avînd însemnată data de „2 iulie 1950", cînd au fost lansați în Cosmos un cîine și un iepure, care apoi au revenit sănătoși pe pămînt cu racheta ce i-a purtat.

– 1,75 lei intitulată: „Diagrama mișcării celei de a III-a rachete cosmice – 4.X.1959". Timbrul înfățișează traiectoria rachetei care a înconjurat Luna.

– 1,60 lei este intitulată „Fotografierea suprafeței invizibile a Lunii" cu mențiunea locului și datei lansării rachetei „U.R.S.S.-7.X.1959". In centru are reprezentată harta feței invizibile a Lunii pe care se văd mările, craterele și munții, ale căror denumiri sînt scrise în partea stîngă a timbrului în limba romînă, iar în partea dreaptă în limba rusă.

Toate sînt tipărite pe hîrtie cu filigram „R.P.R.", cu dantelură obișnuită, primele două avînd dimensiunile de 27/37,8 mm, iar cel de al treilea 33/56 mm.

PENTRU MICII NATURALIȘTI

Îngrijirea viteilor

Primele două săptămîni după naștere, viteii au nevoie de o îngrijire specială din partea crescătorilor de vite experimentați. După aceea, de ei se pot ocupa cu succes micii naturaliști.

Ce trebuie să știe pionierii pentru a feri viteii de îmbolnăvire?

Podeaua încăperii în care stau viteii trebuie acoperită cu fîn strîns pe o vreme frumoasă și păstrat într-un loc uscat. Fînul mucegăit, putrezit sau umed, poate fi cauza îmbolnăvirii viteilor. Înainte de a-l așterne, fînul trebuie să fie bine scuturat, dar nu în încăperea viteilor, ci afară. Numai după aceea el trebuie aș-

Dar așezarea fînului proaspăt este doar o părticică din grija curățeniei. Este necesar ca în fiecare dimineață, după ce viteii se hrănesc, să fie curățați cu perii; la fiecare 2—3 zile, în încăperi încălzite, să fie spălați; de 2—3 ori pe lună să se spele în întregime podelele; pereții încăperilor, trebuiesc spălați și văruiți pe măsură ce se murdăresc. La intrarea în încăperea viteilor trebuie pus un covoraș, îmbibat cu o soluție dezinfectantă.

O mare însemnătate pentru „educarea" corectă a viteilor, o au plimbările. Iarna, pe vreme frumoasă, viteii pot fi scoși la plimbare pentru 30—40 de minute. În zilele geroase și cu vînt nu trebuie să fie lăsați afară. Vara, viteii trebuie să fie scoși în țarcuri situate în apropierea încăperii lor.

Viteii mici se îmbolnăvesc foarte ușor. Cel mai des ei capătă diaree. În aceste cazuri un medicament bun poate fi o infuzie de stejar. Nu este greu să pregătiți o astfel de infuzie: trebuiesc spălate bine 300 gr. de coajă de stejar care se fierbe apoi într-un litru de apă, pînă cînd lichidul devine roșu. Lichidul obținut se răcește și se filtrează prin tifon. Infuzia obținută se dă vițelului

Pentru sănătatea iepurilor de casă

Cînd vă ocupați cu creșterea iepurilor de casă, trebuie să știți căror boli sînt expuși ei, cum le suportă, trebuie să știți să stabiliți diagnosticul și să preveniți îmbolnăvirea animalelor.

Bolile sînt molipsitoare și nemolipsitoare. Cele molipsitoare sînt foarte periculoase prin aceea că ele se răspîndesc foarte repede. Succesul cu care veți combate aceste boli depinde în primul rînd de descoperirea lor la timp. De aceea, vom descrie una dintre bolile cele mai periculoase și cele mai frecvente la iepurii de casă: guturaiul infecțios.

La începutul bolii, nasul iepurelui devine umed. Iepurele începe să-l frece și să strănute. *[...] ceput este limpede, ajungînd pe suprafața inferioară a lăbuței, provoacă inflamația pielii și căderea părului. Mai tîrziu secreția devine turbure și vîscoasă. Firele de păr din jurul nărilor cad.*

Dacă secreția nazală nimerește în ochi, ea poate provoca îmbolnăvirea unuia sau chiar a ambilor ochi. În acest caz, iepurele stă cu ochii pe jumătate închiși (el îi ferește de lumină). În curînd apare lăcrămarea. Dacă i se deschid pleoapele, se poate vedea că ochii iepurelui au devenit turburi, apoi începe să apară puroi.

Guturaiul infecțios poate decurge sub formă acută, cînd toate semnele bolii sînt accentuate, iar boala evoluează repede. Dar boala poate să decurgă și în mod lent, cu manifestări slabe. Ambele forme ale bolii sînt la fel de periculoase, deoarece iepurele care a suferit de această boală, continuă să poarte microbul.

Iepurii de casă bolnavi vor fi izolați deîndată. Locurile în care ei au fost ținuți vor fi dezinfectate. La începutul bolii, guturaiul infecțios poate fi tratat cu penicilină. În cursul primelor 3 pînă la 5 zile i se administrează pe cale de injecții intramușchiulare, cîte 20 de mii de unități, dizolvate într-o soluție de 0,5 la sută novo-

DRAGI PIONIERI,

De fiecare dată cînd vin la redacție și citesc scrisorile de la prieteni, drept să vă spun, mi se umple inima de bucurie. De data aceasta însă, în teancul de scrisori pe care il am în față se găsesc și cîteva care mă întristează. Iată, de pildă, pioniera **Ioana Sîrbu** din clasa a IV-a C, Școala medie Strehaia îmi scrie că pionierii Mihai Butușină și Maria Mutu sînt indisciplinați, vin la școală cu temele nefăcute și colegii lor nici nu mai știu cum să-i ajute să se îndrepte.

Ștefania Matkovski, președinta unității nr. 5 de la Școala medie din Oțelu Roșu pe lîngă succesele obținute de pionierii din unitate la învățătură, scrie că pionierul Petru Vlad nu poartă cu cinste cravata roșie pentru că nu învață, nu participă alături de ceilalți pionieri la diferite acțiuni, iar în recreație își bate colegii.

Pioniera **Cornelia Condescu,** din clasa a VII-a Școala de 7 ani nr. 115, București, nu e atentă la explicații și ride în timpul orelor. La fel și Nicolae Mozoș și Gheorghe Dobeșan de la Școala de 7 ani Nițchidorf. Din această cauză ei au pînă acum multe note slabe.

Îmi pare rău dar trebuie să vă spun că purtarea acestor pionieri nu face cinste nici școlii în care învață și nici detașamentului din care fac parte. Ar trebui ca pe viitor, colegii lor să-i ajute să se îndrepte pentru ca și ei să poată obține note bune și să fie disciplinați. Un pionier trebuie să fie întotdeauna exemplu atît la învățătură cît și la celelalte acțiuni inițiate în școală.

Mai am în față și cîteva scrisori în care prietenii îmi scriu că unii pionieri nu vin în fiecare zi cu cravata roșie la școală. Astfel, pioniera Livia Moetec din clasa a V-a, Școala de 7 ani Semlac, regiunea Timișoara și Gheorghe Popa de la Școala de 7 ani comuna Codăești, regiunea Iași, își uită mereu cravata roșie acasă. Dacă Gheorghe a fost criticat de ceilalți pionieri din detașament, el s-a supărat.

Dragă Livia și Gheorghe! Voi sînteți de acum pionieri destul de mari și cunoașteți bine ce reprezintă cravata roșie. Știți, desigur, că pentru viața noastră nouă de astăzi, și-au vărsat sîngele mulți eroi, iar unii și-au jertfit chiar viața lor. Trebuie să vă aduceți aminte că atunci cînd ați rostit în fața întregii unități angajamentul solemn, ați făgăduit să purtați cu cinste cravata roșie – părticică din steagul de luptă al clasei muncitoare.

Și acum, dragi prieteni, să mai răsfoim și alte scrisori.

Lucia Cismaru, clasa a III-a, Școala de 7 ani nr. 140, București; Mă bucur foarte mult, dragă Lucia că ai devenit de curînd pionieră și te felicit din toată inima. Sper că în curînd voi primi de la tine și alte vești despre detașamentul tău

Elena Mitrancă clasa a VII-a, Școala de 7 ani, comuna Segarcea, îmi scrie că pionierii din unitatea lor au adunat pînă acum peste 7.000 kg. fier vechi și peste 1.000 kg hîrtie.

Despre rezultatele frumoase la muncile patriotice îmi scriu și **Domnița Farcaș,** clasa a V-a, Școala de 7 ani, comuna Tansa, raionul Negrești, regiunea Iași, **Viorica I. Parciu,** comuna Valea Lungă Gorgota, regiunea Ploești și mulți alții. Vă felicit, dragi prieteni, pentru rezultatele obținute și aștept de la voi și alte vești interesante din activitatea voastră zilnică.

La revedere și pe curînd.

ILEANA

Spartachiada de iarnă a pionierilor și școlarilor

Pregătiri și... amintiri

Săptămîna aceasta am stat de vorbă cu președinta unității de pionieri de la Școala medie germană din București, Monica Rădulescu, una din sportivele de frunte ale unității. Subiectul? Activitatea sportivă din școală.

Dar să vă redăm mai bine discuția noastră.

— Monica, spune de cînd ați început pregătirile pentru Spartachiada de iarnă?

— De mai bine de o lună. Mai precis, de la 15 octombrie. In fiecare detașament s-au făcut mai întîi înscrieri pentru fiecare disciplină. Am căutat să cuprindem marea majoritate a elevilor noștri. Apoi au început antrenamentele. La gimnastică, de pildă, detașamentul clasei a VI-a A are de acum o echipă puternică. Exercițiile executate de Ecaterina Renyi și Erica Keul sînt foarte reușite. Tot din acest detașament face parte și Dana Pop, cea mai talentată jucătoare de tenis de masă din școală. Trebuie să știți că Dana este și în lotul de junioare al R.P.R.

— Dar la șah cum stați?

— La șah, în momentul de față, toți cei care cunosc acest joc, se străduiesc să-i învețe și pe ceilalți. Vrem ca în competiția de șah și tenis de masă organizată în cinstea lui 30 Decembrie să participăm cît mai mulți pionieri.

— Am vrea să ne mai răspunzi la o ultimă întrebare. Am auzit că multe din fostele pioniere ale acestei unități au ajuns astăzi sportive de frunte ale țării. Ce ne poți spune despre ele?

— Noi, pionierii, ne mîndrim că aici în unitatea noastră au crescut multe sportive cu care astăzi se mîndrește întreaga țară. Eu eram prin clasa a IV-a cînd fostele pioniere Erika Lantmann și Rosemarie Magyari erau în echipa de handbal a unității noastre de pionieri. Acum ele fac parte din lotul de handbal al țării noastre. De asemenea, și Ingrid Wächter și Helga Boicehofschi care au învățat tainele înotului pe cînd erau pioniere, sînt astăzi în lotul R.P.R. de natație... Aș vrea să vă mai spun ceva. Actuala echipă de handbal a școlii noastre medii care în primăvara acestui an a obținut locul II la campionatele republicane școlare, este aproape aceeași care cu 3—4 ani în urmă reprezenta unitatea noastră de pionieri în întrecerile sportive.

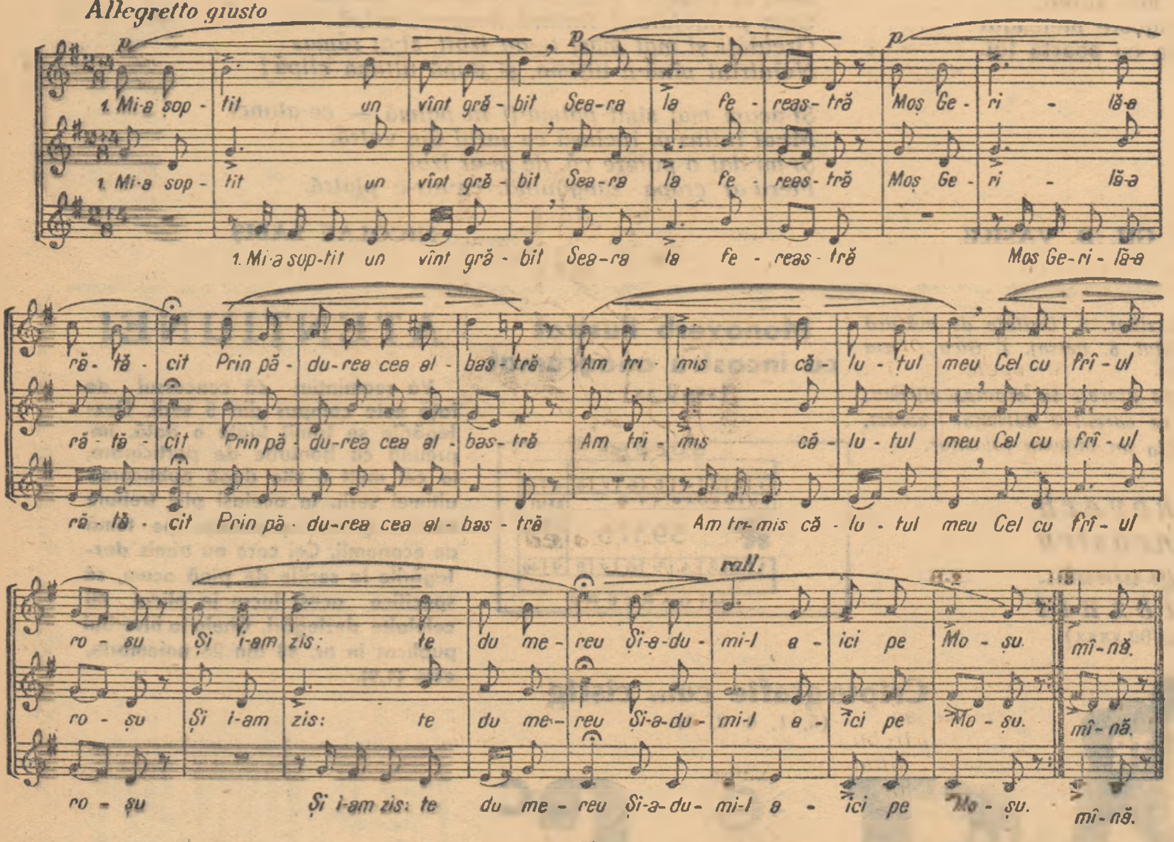
Intr-adevăr, în unitatea de pionieri de la Școala medie germană s-au obținut multe rezultate frumoase în sport. Iar pionierii de aici se mîndresc pe drept cuvînt cu fostele pioniere, cu utemistele care în anul viitor ne vor reprezenta țara la Jocurile Olimpice de la Roma.

RADU POPA

MOȘ GERILA

Versuri: IOAN MEIȚOIU — **Muzica: ION CROITORU**

Allegretto giusto

I

Mi-a șoptit un vînt grăbit
Seara la fereastră:
— „Moș Gerilă-a rătăcit
Prin pădurea cea albastră".

Am trimis călutul meu
Cel cu frîul roșu
Și i-am zis: Te du mereu
Și-adu-mi-l aici pe Moșu.

II

Și s-a dus călutu-n zbor
Pe aripi de vînturi,
Nor trecu el după nor
Ape-ntinse și pămînturi.

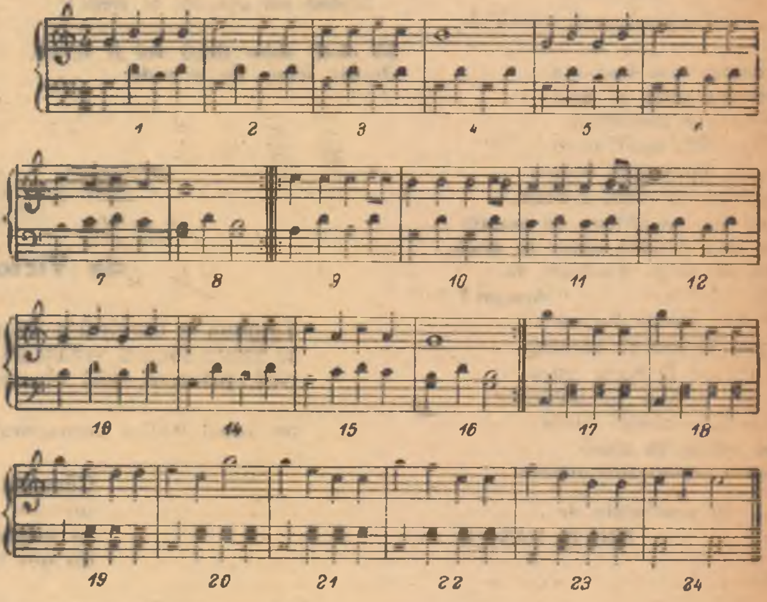
Moșului ce-a rătăcit
În ăst timp acasă
Pat curat i-am pregătit
Nuci și poame dulci pe masă.

III

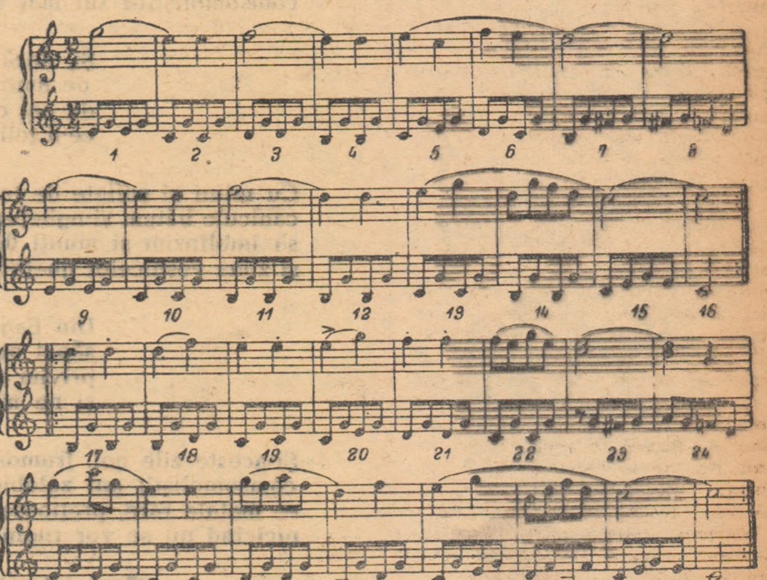
Nici tăticu n-a venit...
Doarme greu cătunul...
El e pădurar vestit
Cum să rătăcească drumul?

...Dar din codrii de argint
Glas de corn răsună
Și pe Moș îl văd venind
Cu tăticul meu de mînă.

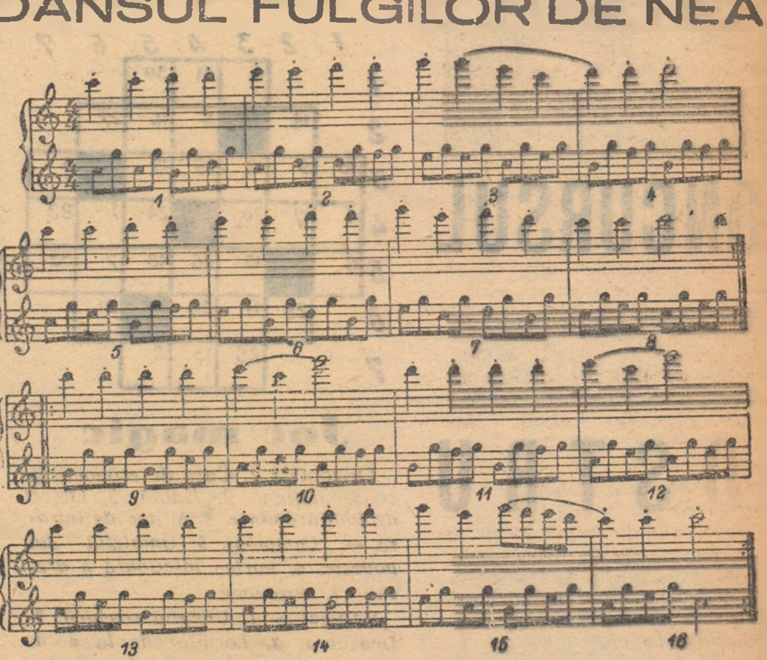
DANSUL LICURICILOR

DANSUL CU UMBRELUȚE

DANSUL FULGILOR DE NEA

PUBLICĂM AICI MUZICA PENTRU „DANSUL LICURICILOR", „DANSUL CU UMBRELUȚE" ȘI „DANSUL FULGILOR DE NEA", DANSURI SCRISE DE MARIANA SAȘ ȘI APĂRUTE ÎN NUMĂRUL TRECUT AL GAZETEI NOASTRE LA SCENETA „ÎN CĂUTAREA LUI MOȘ GERILĂ". DE ASEMENEA PUBLICĂM „CÎNTEC PENTRU MOȘ GERILĂ", CARE SE VA CÎNTA ÎN FINALUL SCENETEI DUPĂ CUM A FOST INDICAT.

Cuvînt despre 28 de gardiști roșii

— fragment de poem —

de N. Tihonov

Pe stepa rusă, toată ninsă,
In clipa cruntă ei fac zid:
Comsomolistul, comunistul,
Și bolșevic fără Partid.
Douăzecișiopt de frați alături
Pe stepa-nfinsă sub omături.
Clocicov Vasili, politrucul
Le ține mintea-n luptă, trează,
Și, cu-o grenadă prinsă-n mînă,
De lupte nu se-nfricoșează.
— Dușmanii-s mulți, spunea Vasili,
Deci „die, die, frate meu",
(In limba lui ucraineană
Inseamnă „să muncești mereu".)

Un adevăr așa fierbinte
In vorbele astea el rostea
Incît Diev îl poreclirăm,
Și regimentu-așa-i zicea
Și, iată, lupta grea începe.
In fruntea lor Diev e-acum,
Și toți sînt ne-nfricați de moarte
Cînd nu e-n luptă altfel de drum.
— „Dușmanii au douăzeci de
tancuri?
Nici unul pentru fiecare"...
Și, cum vorbea cu bărbăție,
Eroi plecau la lupta mare.
Noi să-l cinstim pe politrucul
Din fruntea armiei viteze
Și pe ostașii ce știură
In lupta cruntă să-l urmeze.

In romînește de
GH. D. VASILE

Cînd se cîntă imnul comuniștilor

de Arkadi KulEșov

Solemn se ridicase sala,
Cîntind „Internaționala".

Cintam, reinviind in gind
Pe toți aceia care-odată
Eroic, o cintau, căzind
Sub vreun zid de cazemată.
Pe cei ce-n ploi de plumbi vrăjmași
Știut au moartea s-o infrunte.

— Sculați!
Și-ai noștri-naintași
Se ridicau la lupte crunte.
Cintau, chiar dacă pieptul lor
De puști luat era-n cătare
Ca imnul cel nemuritor
Ei n-or cunoaște-n veac uitare.
Și cel ce-n temnița cea grea
Cinta, cutremurind pereții,
Tot după-acest indemn trăia:
— Sculați voi oropsiți ai vieții!

Să cinți, chiar dacă vei fi scrum,
Electric scaun de te arde,
Veni-vor alții-n loc, duium,
Să cinte imnul mai departe.

Tot mai puternic, zi de zi,
Dă imnu-acesta-n larg năvală;
Nimic nu-i va putea opri
Pe cei ce cîntă-n astă sală.

Și cintă, parcă fieru-ncins
Acum l-ar bate-ntreg pămintul,
De parcă continent-au prins
Să își inlănțuie avintul,
De parcă unul la cel'lalt
Acum ar merge-n ospeție...
— Să batem fierul cit e cald,
Urgii și-amar să nu mai fie.

Voința-i neclintit granit
Și ziduri și cătuși vor cade.
— Sculați, și-al vostru imn iubit,
Cintați-l intr-un glas noroade!

In romînește de
NICOLAE STOIAN

Kolîma

de Victor Urin

Taigaua e învelită-n ceață
se zbate focu-n vreascuri, trist.
Noi, prieteni, să-l cîntăm cu
viață
pe acest Kolîm comsomolist.

Căruntii kolîmiști murmură
un cînt din tinerețea grea:
în nopțile de iarnă sură
un ger cumplit în ei bătea.

Dar au nădăjduit un bine,
și-un drum în zarea bună dus,
și vîntu-acela iată-l vine,
comsomoliștii-l țin mai sus.

Și, dacă greu e cîte-odată,
ne amintim, în clipe reci,
de cei cu fruntea ne-nfricată
ce-n țelini merseră-n 30.

Cu mîini și suflete de faur
canicule bătem și-nghețuri
să îmblînzim și munți de aur
și zona veșnicelor ghețuri.

Din Eagodniski și din pragul
săpat aici pe mal silhui,
privim cu dragoste meleagul
și ne mîndrim cu soarta lui.

Și-aceste zile noi, frumoase,
comsomoliștii ani zglobii,
— metale rare, prețioase —
nicicînd nu se vor rugini.

In romînește de GH. D. VASILE

Prietenul Glad

Am pornit pe urmele pașilor tăi,
Peste lunci cu fîntîni cumpănite și cîrduri de vite
M-au zguduit roțile aceluiași tren, m-au zguduit
Gîndurile tale de-atunci, astăzi sporite...

Parcă ar fi în urmă cu opt ani...
În vagonul în care singur călătoreai către sate
Parcă-am privi amîndoi luna cum saltă, la geam,
Printre sîrmele de telegraf, legănate.

Cînd am ajuns în satul unde ți s-au oprit
Pașii și inima, ploua ca prin sită...
Pe un gard scria cu var: „Votați Soarele" —
O lozincă bătrînă, de timp cenușită.

Parcă un fulger m-a străbătut:
Am cunoscut că slova cea veche a ta e!
Și-am rămas pironit, descoperit și mut,
De parcă te-aș fi văzut dintr-o dată prin ploaie...

Oamenii de aici par închiși și ursuzi,
Dar de tine-mi răspund orișicînd la-ntrebare...
Cu glas tulburat, ei îmi spun cum c-ai fost
Plin cîtu-i ziua de duh și cîntare.

Că le-aprindeai zi de zi, cînd vorbeai,
Sîngele urii și-ale nădejdilor raze,
Încît, privindu-se, se vedeau nu știu cum,
Altfel la suflet și la obraze.

Apoi, ei se opresc îngîndurați și tac
Și li se zbuciumă pieptul sub bundă:
În noaptea aceea o carabină dușmană
Te-a fulgerat cu răbufnire cruntă...

... Atunci mi-a fost greu, prietene Glad,
Gîndind că n-am să-ți mai văd niciodată
Ochii adînci, buza proptită în pumn,
Fruntea ta incandescent luminată.

Mi s-a zvîrcolit inima-n piept
Ca o jivină străină ce mușcă
Mă urmărea văpaia vieții tale
Curmate de focul de pușcă.

Înțelegi tulburarea pe care-am simțit-o
Gonind în tren către același sat,
Ca să umplu în rîndurile nesfîrșite-ale clasei
Locul gol pe care l-ai lăsat.

Ți-am căutat prin geam urmele tălpilor tale:
Despicaseră albii, să curgă noi rîuri, cu limpede
zvon.

Ți-am căutat urmele palmelor tale:
Le-am găsit încrustate pe sonde, în fier și beton.

Fabrici noi ridicau uriașe gîtlejuri de fumuri;
Tot cerul părea cu urzeala de fum că-i țesut
În pururi mișcătoare și vie-nsemnare măiastră:
— Tovarășul Glad pe-aici a trecut.

Sîrme noi străluceau răsunînd de-ncordare
Pe stîlpi zvelți, despicînd depărtarea spre munți,
Pentru ca înmiită prin sat să sclipească
Incandescența naltei tale frunți.

Ogoarele fără de haturi roteau tot mai dese.
Întinderi fertile și negre de lut,
Scrise cu brazde masive:
— Eu, Glad, pe aici am trecut!

Atunci mi-a fost greu, prietene Glad,
Gîndind că n-am să-ți mai văd niciodată
Ochii adînci, buza proptită în pumn,
Fruntea ta incandescent luminată.

Dar, la ceasuri tîrzii, eu gîndeam, auzind
Cum primejdia-și flutură neagra-i aripă:
Greutăți și mai mari te-au izbit, și-ai rămas
Neînfrînt pînă-n ultima, și după ultima clipă!

Și-acum mai simt palma-ți în palmă — ce-atunci
Mi-ai întins-o, încinsă ca jarul din vatră,
Și-mi dai o putere că, de m-ar izbi
Fieru-ar crăpa, zăngănind, ca-ntr-o piatră.

NICOLAE LABIȘ

CONCURSUL NOSTRU

	1	2	3	4	5	6	7
1			8	31	30		
2		14	■	5	16	27	
3	10	9	12	29	19	■	3
4	4	17	20	■	24	1	22
5	6	■	15	26	18	7	32
6		28	11	23	■	21	
7			25	13	2		

Joc magic

Orizontal: *1. Casa de economii și consemnațiuni. 2. Haină. 3. Obiect de îmbrăcăminte. 4. Mijloc de intrare —. Campioni. 5. Omulețul din poveste. 6. Partea inferioară a urechii. 7. Pronume.*

Vertical — *1. Unealtă cosmică. 2. Deasupra. 3. Locuitor de la nord. 4. Diviziune de timp — Insulă lîngă Zanzibar. 5. Unitate de măsură a aurului. 6. Peisaj. 7. Gicu ... n-a încăput.*

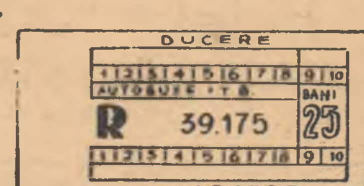
Citind literele în ordinea cifrelor, după ce careul e dezlegat corect, veți afla un îndemn folositor.

Monoverb cu incastru anagramat... chibzuit

(xxx 00 xxxx)

Monoverb ilustrat cu incastru anagramat

(xxx 0 xx)

Criptografie cu... cîștig

(5, 1, 8, 2, 3)

ATENȚIUNE!

Vă reamintim că concursul de față este compus din 5 serii. Dezlegările se trimit toate o dată, împreună cu bonurile de participare, la cel mult 6 zile după publicarea ultimei serii. In același plic trebuie trimisă și corespondența pe temă de economii. Cei care au trimis dezlegările la seriile de pînă acum, să specifice acest lucru în plicul cu celelalte dezlegări. Cheia la biverbul publicat în nr. 48 din 26 noiembrie, este (1,9).

3 BON DE PARTICIPARE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel.: 17.60.10, 17.61.00 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.